

Prijava Poreznoj upravi Split u svezi neplaćanja poreza.

MINISTARSTVO FINANCIJA
POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED SPLIT
Porezne Uprave Split
Trg F. Tuđmama 4
21 000 Split

N/P Nadležnoj službi

Prilozi:

prilog 1: potvrda/račun o plaćenom parkingu

Doljepotpisana prijavljuje Poreznoj upravi Split tri slučaja nezakonitog poslovanja a u kojim poslovanjima se ostvaruju enormno veliki prihodi, mjereni milionima i milijardama kuna. Na navedene nezakonito stečene prihode se ne plaća porez niti isti prihodi na bilo kakav drugi način dospijevaju u državni proračun. Sa druge strane, zapravo, ni ne postoji zakonska mogućnost plaćanja poreza za navedene prihode, odnosno uplate u državni proračun, iz razloga jer se isti ostvaruju na potpuno nezakonitoj osnovi, tako da, ako bi dolje navedeni subjekti i htjeli platiti porez ili izvršiti uplatu u državni proračun, to nebi mogli. Kako je moguće da se, naočigled svekolikog hrvatskog naroda, dešava ovakvo zgrtanje novaca?

SLUČAJ PRVI :

Nezakonita naplata parkinga na javnoj cesti/javnom dobru, od strane Prometa Split d.o.o.

Budući da ni na kakav način nije moguće dobiti točnu informaciju o tome dali Promet Split d.o.o. plaća ikakav porez na ostvarenu dobit, od djelatnosti naplate parkinga na **javnoj cesti/javnom dobru** u gradu Splitu, **pri kojoj djelatnosti Promet Split d.o.o. ne prodaje nikakav proizvod niti ne prodaje nikakvu uslugu**, to se, Poreznoj upravi Split, dostavljaju na znanje okolnosti koje ukazuju na to da navedena tvrtka, najvjerojatnije, ne plaća nikakav porez. Ako ga slučajno i plaća onda je tek pitanje kako ga može plaćati, po kojoj osnovi, budući ne prodaje ni proizvod ni uslugu, kako je već navedeno?

Promet Split d.o.o. je svaki raspoloživi pedalj **javnih cesta/javnih dobara**, u gradu Splitu, pretvorio u parking mjesta za vozila, označivši ih bijelim i žutim linijama. Da bi vozači parkirali svoja vozila na označena mjesta za parkiranje, moraju na postavljenim automatima za naplatu parkiranja uplatiti Prometu Split d.o.o. određenu cijenu za parkiranje. U svrhu naplate parkiranja, Promet Split d.o.o. je ugovorio i mogućnosti plaćanja mobitelom, putem sms-a. Ako vozač ne uplati određenu cijenu na navedene načine, dobije ubrzo na kućnu adresu opomenu / kaznu za neplaćeno parkiranje. Ako vozač ne plati ni tu kaznu, Promet Split d.o.o. prijeti utuženjem Prekršajnom sudu u Splitu.

Iz navedenoga je jasno vidljivo kako je Promet Split d.o.o. razgranao, odnosno umrežio svoj nezakonito ustrojen biznis a da pri tom nije investirao ni lipu u njega, osim ako se

investicijom ne smatraju postavljeni automati za naplatu parkinga, kojih, tko zna koliko, ima po gradu Splitu. Dostavlja se u prilogu 1. potvrda/račun o plaćenom parkingu.

S obzirom da Promet Split d.o.o. nije doljepotpisanoj prodao niti proizvod niti bilo kakvu uslugu, ista se pita šta je ona zapravo platila 3,00 kune, po dostavljenoj potvrdi o plaćenom parkingu, iz priloga 1. Nigdje na potvrdi ne piše koliko se izdvaja na ime poreza a ne može se govoriti ni o porezu na dodanu vrijednost, upravo iz razloga, kako je rečeno, jer nema ni prodanog proizvoda niti prodane usluge.

Priložena potvrda/račun nije zakonski ispravna te je tu odmah i paralelno pitanje tko i kako kontrolira i baždari automate za naplatu parkinga?

Tvrtka Promet Split d.o.o., uzurpacijom javnih cesta, odnosno, nezakonitom naplatom parkinga, ograničava slobodno kretanje, to jest slobodnu vožnju građana Hrvatske, u njihovim vozilima, po hrvatskim/splitskim cestama, koje su **javne ceste/javno dobro** a što je ujedno i djelo koje podliježe **kazenoj odgovornosti**.

Navedene javne ceste su u vlasništvu svih građana Hrvatske te svi imaju jednako pravo koristiti se njima, sukladno zakonima. Sve javne ceste u Hrvatskoj građani financiraju na razne načine, sukladno Zakonu o javnim cestama. Javne ceste su javne ceste. Ako su javne, onda ne mogu biti privatne, niti ih tko može nekažnjeno uzurpirati. Tko je u Hrvatskoj ovlašten da, protivno zakonu, iznajmljuje javne ceste za obavljanje privatnog biznisa?

Ovdje se postavlja i pitanje, između ostaloga, zašto za jednu te istu stvar, to jest za korištenje javnih cesta, građani plaćaju **opetovano Prometu Split d.o.o.**, iako su prethodno već platili za isto korištenje javnih cesta i to na godišnjoj razini, prilikom tehničkog pregleda vozila i na ostale načine? **Tvrtci Promet Split d.o.o. građani Hrvatske plaćaju korištenje javne ceste /javnog dobra opetovano i to bezbroj puta u godini, kada god negdje parkiraju na označena mjesta za parkiranje. Zašto i po kojoj osnovi?**

Po hrvatskom zakonu se za jednu te istu stvar plaća samo jednom te ne postoji opcija da se za istu stvar plaća dva ili više puta!

Nadalje, jasno je da ovu nezakonitu djelatnost naplate parkinga Promet Split d.o.o. nebi mogao sam uspostaviti, kao što i nije.

S obzirom da nije dozvoljeno, u Gradskoj upravi Splita, izvršiti uvid u dokumentaciju o navodno dodijeljenoj koncesiji za javne ceste Prometu Split d.o.o., to će se, dakle, u ovoj prijavi prikazati samo one, izvana vidljive nezakonitosti, na osnovu kojih se može jasno vidjeti i bez uvida u dokumentaciju u Gradskoj upravi Splita, o kakvom je biznisu riječ.

Budući je način poslovanja Prometa Split d.o.o., u dijelu naplate parkinga na javnoj cesti vrlo složen u svoj svojoj nezakonitosti, to se navode samo neke bitne činjenice, pod točkama I, II i III, kako bi se, bar donekle, pojasnila postojeća problematika, uz napomenu da je svime što je napisano u ovoj prijavi, pravi problem samo malo dotaknut.

Dakle, glavni point u svemu su tri pitanja:

1. Dali Promet Split d.o.o. plaća porez na ostvarenu dobit od nezakonite naplate parkinga i opomena za neplaćeno parkiranje?

2. Ako Promet Split d.o.o. plaća porez na dobit, od nezakonite naplate parkinga i opomena za neplaćeno parkiranje, onda je pitanje na koji način se obračunava taj isti porez i po kojoj osnovi?
3. Gdje je novac koji Promet Split d.o.o. **zgrće** dugi niz godina, nezakonitom naplatom parkinga te nezakonito naplaćenim opomenama za neplaćeno parkiranje?

Obrazloženje:

I

Ako Promet Split d.o.o. plaća bilo kakav porez, po naplaćenom parkiranju i po opomenama za neplaćeni parking, onda je to dodatni problem te je pitanje kako ga uopće može plaćati, jer zapravo, za to ne postoji zakonska mogućnost? Naime, nijedna pravna ni fizička osoba ne može plaćati porez za nešto zašto nije valjano registrirala djelatnost kojom ostvaruje dobit.

PROMET SPLIT D.O.O. NEMA VALJANU REGISTRACIJU ZA OBAVLJANJE POSLOVNE DJELATNOSTI NAPLATE PARKINGA NITI JE MOŽE IMATI, JER SE ZAKONSKI NE MOŽE REGISTRIRATI DJELATNOST KOJOM BI SE GRAĐANIMA HRVATSKE PRODAVALA NJIHOVA POSTOJEĆA ZAKONSKA PRAVA NA KORIŠTENJE JAVNIH CESTA, KOJE SU UJEDNO I JAVNO DOBRO.

Dakle, paradoksalna je činjenica da su upravo ti isti građani Hrvatske, kojima Promet Split d.o.o. prodaje njihovo postojeće zakonsko pravo korištenja javnih cesta/javnih dobara, putem naplate parkinga, zapravo jedini zakonski vlasnici svih tih javnih cesta/javnih dobara te svi imaju jednaka zakonska prava nesmetano se koristiti njima. Po ovoj istoj logici, kojom naplaćuje parking, Promet Split d.o.o. bi jednako mogao, recimo, postaviti automate za naplatu stanovanja i ispred svih kuća te vršiti naplatu na ime svakog sata što građanin/vlasnik kuće proboravi u vlastitoj kući.

Što, zapravo, Promet Split d.o.o. radi, odnosno ne radi?

Prilikom obavljanja djelatnosti naplate parkinga, na javnoj cesti/javnom dobru, Promet Split d.o.o. građanima ne nudi nikakav proizvod niti uslugu, te u skladu sa time ne može plaćati niti porez na dodanu vrijednost.

PROMET SPLIT D.O.O. SAMO PRODAJE GRAĐANIMA ONO ŠTO JE VEĆ NJIHOVO I TO ZAKONSKI NJIHOVO, kako je već pojašnjeno. A to nikako ne može biti i nije usluga a niti proizvod. Šta, zapravo, građani onda plaćaju, kada plate parking Prometu Split d.o.o.??? Zbog rečenog je upitno dali Promet Split d.o.o. išta plaća na ime bilo kakvog poreza.

SA DRUGE STRANE, AKO PROMET SPLIT D.O.O. NE PLAĆA BILO KAKAV POREZ, KAKO ONDA MOŽE OSTVARIVATI ZARADU, MJERENU MILIONIMA KUNA, MOŽDA I MILIJARDAMA A DA NE PRODAJE PRI TOM NIKAKAV PROIZVOD NITI USLUGU?

II

MUP RH PUSD (Policijaska Uprava Split), NEOVLAŠTENNO daje Prometu Split d.o.o. informacije o osobnim podacima građana, kako bi Promet Split d.o.o. mogao obavljati

poslove nezakonite naplate parkinga. Informacije o osobnim podacima građana su **OSNOVA** na kojoj je baziran cijeli biznis naplate parkinga, od strane Prometa Split d.o.o. Jer, bez mogućnosti da sazna ime vlasnika vozila, Promet Split d.o.o. nebi mogao poslovati kako posluje to jest nebi mogao vozaču poslati na kućnu adresu opomenu / kaznu te ga nebi mogao utužiti zbog neplaćenog parkiranja. Osim **MUP-a RH PUSD**, ovdje vidimo da i **pravosuđe RH** daje punu podršku Prometu Split d.o.o. u ovom nezakonitom poslovanju. Pitanje je, na koje se zakonske odredbe poziva Prekršajni sud u Splitu, kada neplatiši parkinga presudi da mora platiti kaznu? Koliko je ovakvih presuda doneseno u proteklim godinama?

Osim toga, nesumnjivo je da je MUP RH PUSD, tokom godina, prosljedio Prometu Split d.o.o., veliki broj informacija o osobnim podacima građana te da Promet Split d.o.o. raspolaže sa velikom listom osobnih podataka građana, nezakonito dobivenom pa je pitanje šta sve radi Promet Split d.o.o. i šta je sve radio dosada sa tim podacima? Inače, zakonski, nitko nema ovlaštenje ni pravo davati osobne podatke građana Hrvatske bilo kojoj firmi ni državnoj ni privatnoj, za potrebe obavljanja redovnih poslovanja ili bilo kakvih drugih poslovanja tih firmi.

Postupajući protivno Zakonu o zaštiti osobnih podataka, ovim odavanjem osobnih podataka građana Hrvatske, Prometu Split d.o.o., MUP RH PUSD teško krši prava građana po istom zakonu. Budući je tajnost i sigurnost osobnih podataka građana i Ustavom RH zagarantirana, ujedno ovim odavanjem osobnih podataka, MUP RH PUSD teško krši i ustavna prava građana Hrvatske. Dugi je niz hrvatskih zakona, čije je odredbe MUP RH PUSD teško povrijedio, ovim odavanjem osobnih podataka građana, Prometu Split d.o.o. te će se ovom prilikom navesti samo Zakon o policiji i Zakon o policijskim poslovima i ovlastima.

Nadalje, građani Splita su obmanuti navodnom koncesijom koja je dodijeljena Prometu Split d.o.o. a zbog podrške, koju mu daju MUP Split i hrvatsko pravosuđe, isti građani Splita žive u lažnom uvjerenju da moraju, po zakonu, plaćati parking koji je Promet Split d.o.o. označio na javnoj cesti /javnom dobru. Ujedno su u neznanju da mogu tražiti i naknadu štete zbog neovlaštenog davanja na korištenje njihovih osobnih podataka drugim korisnicima ili fizičkim i pravnim osobama.

Na službenoj web stranici MUP-a RH, <http://www.mup.hr/1166.aspx>, pod kategorijom RAZLIČITO, u točki 10 stoji: "***S tim u vezi, postoji opravdan razlog da kontrolor od osobe koja ne posjeduje voznu kartu zatraži osobne podatke, kako bi se prema njoj poduzele propisane mjere***".

Navedeni dio pojašnjava kako MUP RH uzima sebi za pravo da odlučuje tko koga može legitimirati, iako Zakon jasno kaže tko smije legitimirati građane i u kakvim prilikama. Ovdje vidimo da MUP RH, po osnovi opravdanog razloga daje pravo firmama koje obavljaju javni gradski prijevoz da njihovi kontrolori legitimiraju građane u gradskim prijevoznim sredstvima, koji nemaju putnu kartu. Po zakonu, ne može Policija određivati tko koga može legitimirati jer su i za samu Policiju zakonom određene okolnosti kada može legitimirati građane. Policija ne može biti iznad Zakona RH. Nadalje, MUP RH nema pravo određivati koji su opravdani ili neopravdani razlozi firmi, u smislu dali iste mogu ili ne mogu legitimirati građane Hrvatske. Redovno poslovanje firmi nije u nadležnosti MUP-a RH te se MUP RH ne smije miješati u to, pogotovo ne na način da firmama direktno dostavlja informacije o

osobnim podacima građana ili da ovlašćuje firme da one same vrše legitimiranje građana u svrhu ostvarivanja produktivnijeg poslovanja. Da je Zakon RH smatrao da postoji potreba da građani jedni druge legitimiraju onda bi to i uredio posebnim zakonskim odredbama.

Znači, Promet Split d.o.o. i na ovaj način, legitimiranjem putnika u vozilima gradskog prijevoza, nezakonito prikuplja informacije o osobnim podacima građana Hrvatske. Koja su sve prava građana RH ovime teško povrijeđena, neće se navoditi ovom prilikom.

Nadalje, nije posao Policije da vodi brigu o poslovanju Prometa Split d.o.o. Da bi se spriječio ulazak u autobuse osoba koje nemaju kartu, postoje drugi načini da se taj problem riješi, recimo da Promet zaposli dodatnu radnu snagu ili da se opremi sa odgovarajućom tehničkom opremom. Dakle, da ne bi ulagao u postojeći biznis, Promet Split d.o.o. od MUP-a PUSD dobiva informacije koje treba, da bi od putnika naplatio kaznu za neplaćenu putnu kartu. I ovdje je, također, vrlo bitna podrška koju Promet Split d.o.o. ima od **Prekršajnog suda u Splitu, koji presuđuje na osnovu dostavljenih dokaza, pribavljenih na nezakoniti način**, odnosno legitimiranjem putnika od strane kontrolora Prometa Split d.o.o. Policija i pravosuđe na ovaj način, pomažu Prometu Split d.o.o. nezakonito ostvarivati nemalu zaradu a sve to na štetu svih građana Hrvatske, koji financiraju Policiju da bi radila druge stvari, određene Zakonom a ne da favorizira određene firme. Lakše i profitabilnije je izgleda teže kršiti prava građana nego ulagati u biznis.

Dakle, pitanja su: "Zašto MUP PUSD ovako, vrlo produktivno, servisira tvrtku Promet Split d.o.o. sa informacijama o osobnim podacima građana a u svrhu nezakonitog redovnog poslovanja te iste tvrtke? O kakvom se dogovoru radi? **Gdje je novac koji je prikupljen uz pomoć ovakvog servisiranja?**"

III

Pitanje zakonitosti koncesije za javne ceste, koja je navodno dodijeljena Prometu Split d.o.o.

Pitanje je kakva je koncesija za javne ceste dodijeljena Prometu Split d.o.o., ako je uopće dodijeljena. U Banovini nije moguće dobiti na uvid dokumentaciju u svezi ove koncesije. Odgovorna osoba otvoreno kaže da neda ništa na uvid, pogotovo ne ništa u svezi sa plaćanjem poreza. Kada se tome nadoda i činjenica da je dana 25. srpnja 2011.g. šef Porezne ispostave Split, g. Janković, u svom uredu odbio razgovarati sa doljepotpisanom, prije nego dođe svjedok razgovora, kojeg je pozvao. Ubrzo je bilo vidljivo da se radi o djelatnici porezne ispostave. Doljepotpisana nije mogla vjerovati da šef ispostave traži niže rangiranog djelatnika da svjedoči razgovoru, koji je bio kratak: Na pitanje zašto Porezna ispostava Split nije odgovorila na pismeni upit u svezi pitanja plaća li Promet Split d.o.o. porez na dobit od naplate parkinga, šef Janković je odgovorio da nije u nadležnosti ispostave davati takva pojašnjenja. I to je bilo sve. Zašto je trebao svjedoka?

Slična stvar se desila i u Poreznoj upravi Splita kada je pročelnik odbio potpisati sačinjeni odgovor te je tek potpisao drugi sačinjeni odgovor. Tako je pojašnjeno doljepotpisanoj. Isti odgovor joj nije uručen poštom nego je morala osobno otići u Poreznu upravu i potpisati da ga je preuzela. Usputno, odgovor/pojašnjenje pročelnika je potpuno promašen. Pitanja su postavljena vrlo konkretno dok odgovor nema nikakve veze sa postavljenim pitanjima, što se može naknadno obrazložiti.

Navedeno sve upućuje na osnovanu sumnju da Porezna uprava Split ima saznanja o nezakonitom poslovanju Prometa Split d.o.o. te je također prisutna osnovana sumnja da ista Porezna uprava Split neće ispravno postupiti po ovoj prijavi. Jer, ako Porezna uprava Split ima saznanja o nezakonitom poslovanju Prometa Split d.o.o. a izgleda da ima, pitanje je zašto nije ništa poduzimala dosada?

Inače, po hrvatskom Zakonu o javnim cestama, Zakonu o koncesijama, Zakonu o komunalnom gospodarstvu i ostalim hrvatskim zakonima, nitko ne može dodijeliti nikome koncesiju za javne ceste, koje su javno dobro, mogu se samo dodijeliti u koncesiju određene građevine na javnoj cesti i slično, što je precizno definirano navedenim zakonima. Znači, nitko nema pravo uzurpirati javne gradske ceste, na način da bi naplaćivao njihovo korištenje građanima koji su zakonski vlasnici tih istih javnih cesta te koji na razne načine financiraju te iste javne ceste, na godišnjoj razini a što je također regulirano Zakonom o javnim cestama.

Svi građani Hrvatske imaju jednako pravo koristiti se javnim cestama, na način kako je određeno zakonom.

Sukladno tome, nitko u Hrvatskoj nije ovlašten da suprotno hrvatskim zakonima, daje javne ceste bilo kome u koncesiju, da bi se vodio privatni biznis i to na način da se uz određenu cijenu iznajmljuju i naplaćuju građanima RH/zakonskim vlasnicima, dijelovi tih javnih cesta.

Rezime svega je da velika sredstva građani izdvajaju za financiranje javnih cesta u Republici Hrvatskoj, što građane pred zakonom čini pravim vlasnicima tih istih cesta. Zajedničke su, svi imaju jednako pravo na njih, u okviru zakona. Zašto onda, tvrtka Promet Split d.o.o. naplaćuje parking na tim istim javnim cestama?

Od porezne uprave Split se traži odgovor pismenom o poduzetim radnjama u svezi ove prijave sa naglaskom u odgovoru na **konkretno pojašnjenje** o tome dali Promet Split d.o.o. plaća bilo kakav porez na dobit od naplate parkinga i opomena za neplaćeno parkiranje te ako plaća, pod kojim stavkama ga plaća.

SLUČAJ DRUGI

Nezakonita naplata sudskih pristojbi od strane Druge policijske postaje u Splitu i od strane Regosa u Zagrebu.

Druga policijska postaja Split

Dostavlja se prilogu 2. Zahtjev Ministarstvu financija za povratom nezakonito naplaćene upravne pristojbe. Upravnu pristojbu je naplatila Druga policijska postaja u Splitu, 19. svibnja 2010.g. Policijski službenik je upozoren od stranke da se po Zakonu o sudskim pristojbama ne plaća upravna pristojba za izdavanje konkretne potvrde. Dostavlja se dokaz o plaćenju upravnoj pristojbi, u prilogu 3.

Dana 16. ožujka 2010.g. je na protokol MUP-a PUSD dostavljen zahtjev za povratom navedene upravne pristojbe. Na taj zahtjev je, u Pravnoj službi PUSD, usmeno odgovoreno

stranci da MUP RH ne može vratiti ništa te je dat naputak istoj, da se obrati Ministarstvu financija, što je i učinila i što je vidljivo u prilogu 2.

Zakonom o upravnim pristojbama je jasno određeno koje se upravne pristojbe plaćaju iz oblasti unutarnjih poslova, točnije, plaćaju se od Tar. broja 7. do, zaključno, Tar. broja 18. Tarife upravnih pristojbi.

Do današnjeg dana 16. kolovoza 2011.g. nije izvršen traženi povrat, u iznosu od **40,00 kuna** te doljepotpisana ovim putem traži povrat tog iznosa, sa zateznim kamatama od 16. ožujka 2010.g. do dana isplate povrata.

Regos

Za dobivenu potvrdu o visini obračunate osnovice za mirovinsko i invalidsko osiguranje za zadnjih 6 mjeseci, u svrhu dobivanja kredita od jedne banke, stranka je bila primorana platiti, Regosu u Zagrebu, upravnu pristojbu u iznosu od **40,00 kuna**, iako po Zakonu o upravnim pristojbama, odnosno, prema Tarifi upravnih pristojbi za izdavanje **potvrde** treba platiti samo **20,00 kuna**, sukladno **Tar. broju 4.**

Regos je također naplatio, za istu potvrdu, dodatnih **20,00 kuna** po osnovi **Tar. broja 1.**, prema Tarifi upravnih pristojbi, što u totalu iznosi **40,00 kuna.**

Budući se u Republici Hrvatskoj, po zakonu, **jedna stvar plaća samo jednom**, ovim putem se ujedno potražuje od Ministarstva financija da izvrši povrat stranci, nezakonito naplaćenih upravnih pristojbi od strane Regosa, u visini **20,00 kuna**, sa zateznim kamatama od 25. srpnja 2011.g. do dana isplate povrata.

Niže je dostavljena preslika isječka dostavljene potvrde iz Regosa:

evidentiran-a u Registru Središnjeg registra osiguranika, te su za njega/nju u Registar uneseni sljedeći podaci:

Podaci iz Obrasca R-Sm			
Vrsta podatka	Mjesec i godina	Datum zaprimanja	Iznos
Iznos obračunate plaće/naknade/drugog dohotka	1.2011	04.02.2011	11.882,25
Iznos obračunate plaće/naknade/drugog dohotka	2.2011	22.03.2011	6.184,61
Iznos obračunate plaće/naknade/drugog dohotka	3.2011	06.04.2011	14.623,61
Iznos obračunate plaće/naknade/drugog dohotka	4.2011	24.05.2011	5.903,81
Iznos obračunate plaće/naknade/drugog dohotka	5.2011	29.06.2011	13.037,41
Iznos obračunate plaće/naknade/drugog dohotka	6.2011	19.07.2011	14.427,06

Potvrda se izdaje u svrhu kredita.

Pristojba po Tbr. 1. i 4. Tarife uz Zakon o upravnim pristojbama u iznosu od 40,00kn naplaćena je i poništena.

Inače navedeni podaci iz tabele nisu bitni za banku, prilikom dodjele kredita, budući banke uzimaju kao dokaz kreditne sposobnosti građana, tri zadnje platne liste, koje su presudne za dodjelu kredita. Stoga se izražava otvorena sumnja u postojanje dogovora između banaka i Regosa o potraživanju i izdavanju ovih potvrda, kako bi se ostvarila dodatna nezakonita zarada, koja ne ulazi u državni proračun. Nigdje u Regosu u Splitu nije bilo moguće predati zahtjev i upravne pristojbe, jer Regos iz Zagreba inzistira da se pristojbe, neponištene, šalju poštom direktno u Zagreb (što ujedno stvara dodatne troškove slanja poštom). Na ovaj način stranka nema dokaza da su upravne pristojbe stvarno i poništene. Pitanje je stoga, dali ulazi u državni proračun i upravna pristojba, koja je plaćena pod **Tar. brojem 1. po Tarifi upravnih pristojbi**. Ako navedena upravna pristojba ulazi u državni proračun RH, onda se postavlja pitanje kako je to moguće jer u državi Hrvatskoj se, po zakonu, jedna stvar plaća samo jednom a ne dva ili više puta. Znači, osnovana je sumnja da duplo plaćena upravna pristojba ne završi u cjelokupnom iznosu u državni proračun. Pitanje je gdje i kome ide nezakonito naplaćen novac od duplo plaćene upravne pristojbe?

Obrazloženje:

U oba, prethodno navedena primjera: Il pp Split i Regosa djelatnici nebi bili izdali potvrde da stranka nije platila. Znači radi se i o ucjenjivanju stranaka i iznuđivanju novca: ako ne platite, nećemo vam dati potvrde. Dotični djelatnici znaju da se po zakonu ne treba plaćati upravna pristojba za ove potvrde ali ipak forsiraju stranke da plati, više puta ponavljajući da stranka neće dobiti potvrdu ako ne plati.

Novac, prikupljen ovako, od nezakonito naplaćenih upravnih pristojbi ne ide i ne može ići u državni proračun te je pitanje **gdje je taj novac i tko ga koristi i u kakvu svrhu**. S obzirom da je to, očigledno je, ustaljena praksa, na nivou cijele Hrvatske to se može govoriti o velikim novčanim iznosima, koji se obmanom i prevareom, forsirano, uzimaju od građana, pod izlikom da se mora platiti upravna pristojba.

Nesumnjivo je, da su i mnogi drugi građani obmanuti i prevareni na sličan način, ovisno o tome kakve su potvrde u pitanju te se prema tome može govoriti o **stotinama miliona kuna, ako ne i milijardi**, nezakonito stečenog novca, koji se, sigurno je, nigdje ne evidentira. Ako uzmemo u razmatranje npr. period od zadnjih 10 godina, dobićemo vrtoglavi iznos, olako prikupljenog, nezakonito naplaćenog novca .

SLUČAJ TREĆI

Fenomen jedne lipe, dvije lipe i pet lipa

Gotovo je nemoguće naći jednu jedinu blagajnu u Hrvatskoj, u kojoj će iznos inkasa odgovarati stanju na kontrolnoj traci (nije riječ o dozvoljenim odstupanjima). Pri ovome se prvenstveno misli na blagajne u velikim trgovačkim centrima, kao i svim ostalim manjim trgovinama/dućanima, u kojima su na policama istaknute cijene u smislu 3.87 kuna, 5.99 kuna, 57.99 kuna itd.

Sve bi bilo u redu sa navedenim cijenama da se istovremeno u blagajnama nalaze i lipe u apoenima od 1, 2 i 5 lipa. Međutim ovog kovanog novca u navedenim apoenima, u blagajnama nema. Stoga, uprkos činjenici da računska traka u blagajni, u većini slučajeva, izbací točan iznos kusura, u lipu, kupac, u pravilu, ne dobije nikada kusur u točnom iznosu. Moderne kase su tehnički osmišljene da ubrzaju naplatu i olakšaju rad blagajnicama. Međutim ako se obrati malo pažnja vidjeti će se da svaka blagajnica, nakon što vidi koliki je ukupni iznos za platiti, ulaže dodatne napore da "u sebi" izvrši ponovni izračun, kako bi male lipe zaokružila na puni iznos. Primjera radi, ako je iznos otkucan na 10,56 kuna, blagajnica kaže da treba platiti 10.60 kuna. One vještije će na slične načine zakinuti kupce i za 10, 20, ili 50 lipa. One ovaj novac, ove lipe, uzimaju automatski, bez pitanja i dozvole kupca. Ako kupac zatraži da mu se vrate i lipe, dobivaju se odgovori koji se kreću od komičnih do tragikomičnih. Uglavnom sve blagajnice računaju sa time da je kupcu neugodno tražiti par lipa nazad te ih kupci uglavnom i na traže, jer to zahtijeva dužu priču i objašnjavanje zašto se traži jedna lipa nazad što izaziva i zastoje u redu ispred kase pa se sve se svede na: "neš' ti jedne i dvi lipe, 'ko to više gleda!", jedan je od odgovora koji se dobio nakon upita da se podmiri točan kusur.

Ovom prilikom će se navodi nekoliko odgovora blagajnica, kada ih se zatraži da vrate i tih par lipa kusura: "Mi vam to ne koristimo", "Znate, to vam ona Fina neda nama pa nemamo za vratit!", "Nije vam to do mene!", "Pa i mi ne gledamo, ako kupac neda dovoljno", "To ne ide meni u džep!" itd.

Ako, sa druge strane, kupac plati iznos točno u lipu, blagajnica sa nevjericom počne prebirati te novčiće, u smislu kao 'a šta ste mi ovo dali, mi vam to bacamo' te nekoliko njih je to demonstrativno i učinilo i bacilo u koš ispod blagajne, da bi doakazali kako su oni "iznad" lipa.

Da se ne bi duljilo previše, u "fenomenu lipa" radi se o slijedećem: na nivou Hrvatske se na ovaj način godišnje "uzme" od kupaca na **desetke milijardi kuna**. U periodu od 10 godina, može se kalkulirati sa **stotinama milijardi**, nezakonito prisvojenog novca. Pitanje je gdje i kome ide taj novac. Zašto Državni inspektorat ne kontrolira blagajne? Svaka blagajna po zakonu mora imati dovoljno novca u kasi, u svim apoenima a zapravo nijedna kasa ih nema. Ako su tako bezvrijedne te lipe, zašto se onda sve cijene ne "zaokruže na nulu", što bi bilo matematički jednostavnije. To se neće uraditi jer te lipe donose nevjerojatan "inkas". Bilo da kupac uzme jednu čokoladicu ili punu košaru proizvoda, nikada ne dobije točan kusur nazad. Neka se od ovih nezakonito prikupljenih **milijardi kuna** i odbiju slučajevi kada su blagajnice "oprostile kupcu kad nije imao 10 ili 20 lipa a možda čak i kunu", svejedno se i dalje govori o milijardama kuna "inkasa", čak i ako se na taj višak u kasi plaća nekakav porez na pretpostavljeni iznos, ni izbliza se ne radi o realnim pretpostavljenim iznosima. Dakle, radi se o rijeci novca, koja ima mnogo pritoka te stalno obilato teče. Profit svakog lanca trgovina i ostalih manjih trgovina je proporcionalan broju dućana, odnosno broju kasa u njihovom

vlasništvu. Na ovaj način, primjera radi, trgovački lanci koji imaju stotine prodajnih centara mogu ostvariti dobit, na godišnjoj razini, u iznosu višem od 100 miliona kuna.

Odgovarajuću branu treba staviti na tu rijeku novca, u vidu izmjene zakona o korištenju novca u apoenima od 1, 2 i 5 lipa. **Prijedlog je da se prestanu koristiti jer ne služe ničemu osim gomilanju bogatstva pojedincima a na koje se bogatsvo ne plaća odgovarajući porez.**

Sve što je ovdje rečeno u svezi lipa, može se aproksimativno dokazati jednostavnim izračunom, uz poznavanje svih ostalih važnih parametara.

Traži se od Porezne uprave Split da poduzme sve zakonom potrebne radnje, kako bi se na području Splitsko dalmatinske županije, oduzela sva ostvarena nezakonita dobit, nastala opisanim obmanama i prevarama kupaca.

Zaključak:

Zbog svega navedenog, u sva tri slučaja, traži se od Porezne uprave Split da poduzme sve zakonom predviđene radnje, kako bi se cjelokupni novac, nezakonito prigrabljen, oduzeo i prenaputio u državni proračun.

A s obzirom da se radi o dužem vremenskom periodu, mjenom na godine, u kojem je ova velika količina novca, na opisane načine zgrtana, to se traži, također, od Porezne uprave Split da poduzme sve zakonom predviđene radnje kojima bi se ušlo u trag ovim gomilama novca te sukladno tome da se oduzme i sva materijalna imovina stečena navedenim nezakonitim radotama.

Svakako postoji opravdana sumnja da je ovaj nezakonito stečen novac mogao biti investiran i u neke druge biznise, kao i u političke svrhe. Štogaod da se nadzorom i istragom utvrdi, traži se da se sve oduzme u korist državnog proračuna RH a sve odgovorne, koji su učestvovali i još uvijek učestvuju, ustrajno, u navedenim obmanama i prevarama, kazneno prcesuirati nadležnim tijelima.

Traži se, u zakonskom roku, obavijestiti podnositeljicu ove prijave o poduzetim radnjama.

U Splitu, 16. kolovoz 2011.g.

Mirjana Pavić

